

Status bezrobotnego osoby uczącej się

Wpisany przez KL
Sob, 12 lis 2016

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 7 września 2016 r., IV SA/GI 88/16 rozważał problematykę uzyskania statusu bezrobotnego przez osobę uczącą się.

Według art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, za bezrobotnego uznaje się osobę, między innymi nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych lub przystępującej do egzaminu eksternistycznego z zakresu programu nauczania tej szkoły lub w szkole wyższej, gdzie studiuje się na studiach stacjonarnych.

Wobec powyższego sąd stwierdził, że statusu bezrobotnego nie może uzyskać osoba ucząca się, za wyjątkiem osób uczących się w szkole dla dorosłych, przystępujących do egzaminu eksternistycznego z zakresu szkoły dla dorosłych oraz uczących się w szkole wyższej w formie studiów niestacjonarnych.

W powołanej sprawie organy prawidłowo stwierdziły, że okolicznością wyłączającą możliwość uzyskania statusu osoby bezrobotnej i związanych z tym świadczeń, było posiadanie przez skarżącego statusu studenta studiów stacjonarnych w dniu rejestracji jako osoby bezrobotnej.

Sąd w pełni podzielił stanowisko organów administracji dotyczące konieczności zastosowania definicji studiów stacjonarnych, zawartej w Prawie o szkolnictwie wyższym. Ustawa o promocji zatrudnienia nie zawiera bowiem definicji studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, dlatego należy odwołać się do przepisów Prawa o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z art. 1 ust. 1 Prawa o szkolnictwie wyższym, ustawę stosuje się do publicznych i niepublicznych szkół wyższych. Przepis art. 2 ust. 1 pkt 11a wymienia jako formy studiów - studia stacjonarne i niestacjonarne, a art. 2 ust. 1 pkt 12 definiuje studia stacjonarne jako formę studiów wyższych, w której co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów. Ponadto art. 2 ust. 1 pkt 13 stwierdza, że studia niestacjonarne stanowią formę studiów wyższych, inną niż studia stacjonarne, wskazaną przez władze uczelni. Jak trafnie wskazał organ odwoławczy, w przypadku braku definicji konkretnego pojęcia w jednym akcie prawnym należy odwołać się do innego aktu prawnego, zawierającego taką definicję. Prawo o szkolnictwie wyższym definiuje studia stacjonarne w powołany wyżej sposób i nie pozostawia wątpliwości co do interpretacji tego pojęcia. W świetle tej definicji, sąd uznał za błędne przekonanie skarżącego, że studia

Status bezrobotnego osoby uczącej się

Wpisany przez KL
Sob, 12 lis 2016

stacjonarne są wyłącznie studiami dziennymi, na których zajęcia odbywają się od poniedziałku do piątku w godzinach od rannych do popołudniowych. Prawo o szkolnictwie wyższym nie zawiera takiego rozróżnienia, bo określa studia stacjonarne jako studia, w których przynajmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów.

Wyrok nieprawomocny.

Źródło: [CBOSA](#)